

Drachmann: Den ærede Ordfører for Venstre, det ærede Medlem Hr. N. Neergaard, fremhævede før meget stærkt, at den hurtige Gennemførelse af denne Sag var det afgørende. Vi, der med Undren og med noget i Retning af Svimmelhed har set disse Forhandlinger svirre forbi vore Øjne de sidste Dage, skal gerne skrive under paa, at det i Sandhed har været den hurtige Gennemførelse, der har været det afgørende. Jeg tror, at dansk Erhvervspolitik — hvis det er tilladt at benytte dette abstrakte Begreb —, i alt Fald Forsøget paa at føre en dansk Erhvervspolitik, kommer ind i en mere og mere uheldig Skure, netop som Følge af, at vi nu overalt sætter som det vigtigste, at det skal gaa hurtigt. Det skal gaa saa hurtigt, at det efter min Mening bliver til økonomisk Diktatur, til bevidst Overrumpling af Erhvervene, hver Gang man behandler et økonomisk Spørgsmaal, en Overrumpling, der ledsages eller suppleres med de bekendte Bestemmelser om Efterbeskatning o. s. v., som sætter Erhvervene overfor faits accomplis, overfor hvilke de kun har at bøje sig og faa det mest mulige ud af det. Fra alle Sider i vort Land, ikke mindst fra den Side, der nu danner Regeringen, har vi dog ellers haft Indtrykket af en hel Del Forstaaelse af Betydningen af Erhvervslivets Fremme og Trivsel. Men det forekommer mig, at de Linier, dette høje Ting og i øvrigt hele denne høje Rigsdag praktiserer denne Forstaaelse efter, er uhyre betænkelige. Jeg vil overfor denne stærke Fremdragen af Nødvendigheden af den hurtige Gennemførelse fremhæve, at der er et gammelt Ordsprog, der siger, at Hastværk er Lastværk, og saa vidt jeg hidtil har kunnet overse Konsekvenserne af Enkelthederne i dette Lovforslag — jeg skammer mig ikke ved at bekende, at jeg ikke kan overse dem fuldt ud —, skulde jeg tage meget fejl, om der ikke vilde komme mange og ubehagelige Overraskelser, som saa til sin Tid forbeholdes til Løsning af vore — det maa jeg indrømme — dygtige Embedsmænd og dygtige Administration og de paagældende Erhverv, der har faaet Smerten at føle. Jeg skal ikke gaa i Detailler, jeg kan ikke overskue det hele endnu. Jeg skal kun fremdrage et bestemt Misforhold, som er fremkommet ved Forhøjelsen af Silketoldsatserne: Tolden paa Silkebaand er forhøjet med et procentvis Tillæg af 10; de paagældende Artikler, der udstyres hermed, Silkehatte, Hatte, forsynede med Silkebaand, og Besætning af Silke har derimod ingen Toldforhøjelse faaet, ihvorvel det vil være kendt af de ærede Medlemmer, der deltog i det tidligere Toldudvalgs Arbejde, at

Toldforhøjelsen paa det færdige Produkt allerede en Gang ikke er fulgt med Toldforhøjelsen paa Raavarer og Halvfabrikata. Jeg tror ogsaa, at man med Hensyn til Spørgsmaalet Ciderafgift er gaaet noget for haardt frem. Her har man ikke faaet den rette Afvejning, som efter min Mening nødvendigvis forudsætter Medvirkning fra Erhvervenes Side. Dette er jo ikke noget nyt, der er i det hele taget ikke mange nye Tanker i det foreliggende Lovforslag, undtagen alt det, der er forladt. Det er gamle Kendinge, vi præsenteres for; det er de gamle Luksustoldsatser, dels de, der tidligere har været gennemført, dels de, der har været foreslaaet. Men i hver enkelt Sag har de Procentsatser for Værditold, man før har gennemført eller villet gennemføre, været meget omhyggeligt overvejet, været underkastet en saglig Drøftelse. Man er nu kommet til Bristepunktet for Værditoldens Bæreevne, kommet op til den højest mulige Procentsats, en Værditold kan tage. Det er de Resultater, som er fastsat i de hidtil gældende Satser, som man nu paa Trods af tidligere saglig og nøje Overvejelse vil forhøje. Her skal jeg, som har deltaget meget indgaaende i disse Sagers Behandling, dog tillade mig at udstede en Advarsel mod, hvad man er i Færd med at gøre. Jeg er ikke i Tvivl om, at jeg foreløbig taler for døve Øren, men Udviklingen skal nok give os fra konservativ Side Ret i, at her er Hastværk Lastværk. Nu hørte vi ganske vist det ærede Medlem Hr. Rode, som øjensynlig er mere optaget af at belære os end af at høre efter, naar vi har Ordet, fremsatte den Paastand, at hvis disse nye Toldsatser, som efter min Formening vil bevise Værditoldsystemets Fiasko og Umulighed, ikke løser deres principale Opgave, nemlig at skaffe flere Indtægter for Staten — thi denne Gang er der overhovedet kun Tale om fiskale Virkninger, det er jo kun Etiketten, som har noget som helst med Valuta at gøre —, hvis de altsaa ikke løser deres principale Opgave: at give større Indtægter — og det ærede Medlem syntes paa Forhaand tilbøjelig til at dele vor Skepsis i saa Henseende —, saa er der efter hans Mening ikke synderlig Grund til at være ked af det, thi de vil da opfylde en anden Mission, nemlig at formindske Importen. Nej, højst sandsynlig vil de formindske Statsindtægterne, men det, som de til Gengæld vil forøge, er Smugleriet, Brugen af falske Fakturaer; de vil begunstige illoyale og Outsiderforretninger, som fremkaldes af Værditoldsystemet, og sidst, men ikke mindst Forbrugets Forskydning over til andre, lettere, billigere Produkter og til de saakaldte Erstatningsvarer.